

دَعِلم خزانه

د بادشاه سلیمان علیه السلام

د چونړ چونړ ضرب الامثالو

په پښتو او انګریزی کښې پیشکش

دَ عِلم خزانه

د بادشاه سلیمان علیه السلام
د چونړ چونړ ضرب الامثالو
په پښتو او انګریزی کښې پیشکش

پیژند

ګلو

السلام علیکم!

په دې کتاب کښې دَ حکمت بادشاه حضرت سلیمان علیه السلام دَ مشهور کتاب نه ځنې خبرې نقل کړې شوې دی. دا ډیرې عملی خبرې دی او اُمید لرم چه هر یو لوستونکے به ترې ډیره ښیګړه تر لاسه کړی.

مثالونه

(اول باب)

۲: دَ حِکمت او دَ تربیت دَ حاصلولو د پاره
او دَ پوهے دَ خبرو دَ پیژندګلو د پاره

۳: په هوښیارتیا او په صداقت او په انصاف کښے
او په رښتون ولئ کښے دَ تربیت حاصلولو د پاره

۴: سادهٔ زړونو ته دَ هوښیارتیا
ځوان ته دَ عِلم او دَ تمیز بخښلو د پاره

۵: د پاره دَ دے چه هوښیار سړے ئے واؤری
او په عِلم کښے ترقی وکړی او پوهه لَرونکی
خَلق صحیح مشورے پورے وُرسی

۶: او په متلونو او مثالونو سَره
دَ هوښیارانو په خبرو او د هغوی په رازونو پوهه شی

۷: دَ رب ویره د علم شروع دهٔ.
خو بے وقوف دَ حکمت او دَ تربیت سپکوالے کوی.

(دریم باب)

۳: رحم او ریښتون والے دِ له تا نه جُدا نۀ وی.
تۀ هغه دَ خپلے غاړے هار جوړ کړه.
او دَ خپل زړۀ په تختئ ئے ولیکه.

۴: هم داسے به تۀ دَ خدائے او دَ انسان په نظر کښے قبلیده او هوښیارتیا حاصله کړے.

۵: په خپل ټول زړه سره په رَب باندے توکل وکړه.
او په خپله پوهه باندے یقین مۀ کوه.

۶: په خپلو ټولو لارو کښے هغه وپیژنه.
او هغه به ستا رهنمائی کوی.

۷: ته په خپل نظر کښے هوښیار مۀ جوړیږه.
دَ رب نه ویریږه اؤ دَ بدئ نه په اړخ شه.

۸: دا به ستا دَ نوم صحت او دَ هډوکو تازه ګی وی.

۹: دَ خپل مال او دَ خپل ټول پیداوار په وړومبئ میوؤ سره دَ رب عزت وکړه.

۱۰: هم داسے به ستا خمبے تر سره ډکے وی.

۲۷ : دَ نیکئ دَ حقدارو نه هغه مهٔ منع کوه. تر څو چه ستا په طاقت کښے وی.

۲۸ : هر کله چه دَ ورکولو د پاره له تا سره څهٔ وی.
نو ته خپل ګاونډی ته داسے مهٔ وایه چه اُوس لاړ شه بیا راشه زهٔ به تا له صبا درکړم.

(باب څلورم)

۱۸ : دَ صادقانو لار دَ سحر دَ رنړا په شان ده. چه د کومے رنړا تر غرمے پورے زیاتیږی.

۱۹ : خو د وران کارو لار دَ تیارے په شان ده. او هغوئ نهٔ پوهیږی چه پَهٔ کومو څیزونو سره به هغوئ تیندک خوری.

۲۰ : اے ځویه ځما په خبرو توجه کوه. ځما په خبرو غوږ ساته.

(باب پنځم)

۲۲ : وران به په خپله بد کارئ کښے ګیر شی او هغه به هم دَ خپلو ګناهونو په رسو سره وتړلے شی.

۲۳ : هغه به دَ تربیت نه موندلو په سبب سره مړ شی.
او دَ خپلے سختے بے وقوفئ په وجه به بے لارے شی.

(باب شپږم)

۶: اے ناراسته د میږی خوا له لاړ شه. او د هغۀ په طریقو باندِ ے
غور وکړه.

۷: با وجود دَ دِ ے چه دَ هغۀ نه څوک مشر شته او نۀ ئے ناظر نه
حاکم.

۸: دَ گرمئ په موسم کښے دَ خپل خوراک تیار ے کوی او د لَو په
وخت خپله غله راټولَوِی.

۱۶: شپږ څیزونه دی چه دَ هغے نه دَ رب نفرت د ے. بلکه اووه څیزونه
دی چه دَ هغے نه دَ رب کرکه کیږی

۱۷: اوچتے سترگے. دروغژنه ژبه.
او دَ بے گناه وینه بهیونکے لاس.

۱۸: او دَ بدو منصوبو تړونکے زړه.
دَ وران کارئ د پاره تیز تلونکی قدمونه.

۱۹: دروغژن گواه کوم چې په دروغه شهادت کوی.
او کوم چې په ورونړو کښے جدائی پیدا کوی.

۲۷: ولے داسے کیدے شی چه سړے دِ په خپله سینه کښے اور وساتی او د هغه کپړے دِ ونه سوزی.

(باب نهم)

۸: تهٔ قمار مه ملامتوه داسے نهٔ وی چه هغه له تا سره هم کینه اُوساتی.

۹: دَ هوښیار تربیت وکړه نو هغه به نور هم هوښیار شی.
صادق ته خود نه وکړه. او هغه به په علم کښے ترقی وکړی.

(باب لسم)

۲: دَ وران کارئ خزانے فضول دی.
خو صداقت دَ مرګ نه خلاصوی.

۴: څوک چه په سُست لاس سره کار کوی کنګال بهٔ شی خو د محنتی لاس مالدار وی.

۶: د صادق په سر باندے برکتونه وی.
خو د وران کارو خُلهٔ ظلم پټوی.

۷: دَ صادق سړی یادګار بختور دے خو د وران کارو نوم به وسوزی.

۱۹: دَ خبرو زیات والے دَ غلطئ نه خالی نۀ وی. خو څوک چه شونډے
په قابو کښے ساتی هغه هوښیار دے.

۲۱: د صادق شونډے ډیرو ته خوراک وررسوی
خو بے وقوف به دَ کم عقلئ په وجه مری.

۲۷: دَ رَب ویره عمر زیاتوی.
خو دَ وران کارو ژوندون بَه کم کړے شی.

۳۰: صادقان به هیڅکله هم ونۀ خوزیږی.
خو وران کاری به په زمکه باندے قائم پاتے نه شی

(باب یولسم)

۱: دُهوکه کوونکے تلے نه دَ رَب نفرت دے.
خو په پورا تول کښے د هغه خوشحالی ده.

۲: دَ تکبر سره سپک والے رازی.
خو دَ عاجزانو سره حکمت دے.

۳: د صادقانو صداقت به دَ هغوئ رهنمائی وکړی.

۱۲: د خپل ګاونډی بے عزتی کوونکے کم عقل دے.
خو د پوهے خاوند غلے وسیږی.
۱۴: د نیکے مشورے نه بغیر خلق تباه کیږی.
خو دَ مشورو ورکوونکو په زیاتوالی کښے سلامتی ده
۱۵: څوک چه دَ نا آشناؤ ضمانت کوی سخت نقصان په پورته کړی.
خو چه څوک د ضمانت نه نفرت کوی. هغه بے خطرے دے.

۲۵: دَ سخی زړه لوئے کړے شی.
اُوبۀ کوونکے به په خپله هم اُوبۀ کړے شی.

(باب دولسم)

۱: څوک چه دَ تربیت سره دوستی کوی. هغه دَ عِلم سره آشنائی کوی.
خو څوک چه رټلو نه نفرت کوی هغه ځناور دے.

۱۰: صادق د خپل ځاروی د ځان په شان خیال ساتی.
خو دَ وران کارو رحمت هم پۀ شان د ظُلم دے.

۱۳: دَ شونډو په غَلطو کښے دَ وران کاری د پاره پهانسی ده
خو صادق به دَ مصیبت نه بچ شی.

۱۲: دَ بے وقوف قهر زر څرګندیږی.
هوښیار پښیمانی پټوی.

۱۷: چه څوک غلطی پټوی د دوستیٔ خواهشمند دے.
خو چه څوک داسے خبرے بیا بیا چیړی په دوستایو کښے جدائی اچوی.

۱۸: دَ بے ویرے ویونکی خبرے دَ تورے په شان څیرل کوی. خو دَ هوښیار ژبه صحت بخښی

۲۲: دَ دروغژنو شونډو نه دَ رَب نفرت دے.
خو دَ رِښتیا ویونکی په رښتِنیٔ کښے د هغه خوشحالی ده.

۲۸: د صداقت په لاره کښے ژوندون دے.
او دَ هغه په لاره هیڅکله هم مرګ نشته.

(باب دي: ارلسم)

۳: دَ خپلے خُلے ساتونکے د ځان حفاظت کوی.
خو هغه چه ځوک خپلے شونډے پرانزے تباه بشی

۱۱: چه کوم دولت په ناجائزه حاصل کړے شی.
هغه به کم شی.
خو په محنت سره دَ جمع کوونکی دولت به زیاتیږی
۱۲: دَ راتلونکی اُمید په حصارتیا کښے زړه رنځیږی
خو د ارمان پوره کیدل د ژوندون د ونے په شان دے
۱۹: هر کله چه ارمان پوره شی نو زړه ډیر خوشحالیږی.
خو د بدئ دَ پریخودو سره بے وقوف خفه شی.
۲۰: ځوک چه دَ هوښیارو سره ګرزی هوښیار به شی
خو دَ بے وقوفو ملګرے به تباه شی.

(باب څوارلسم)

۱: هوښیاره ښځه خپل کور ودانوي.
خو بې وقوف ئې په خپلو لاسو سره تباه کوي.
۲: رښتونې د رب نه ویرېږي.
خو کوږ تلونکې د هغې سپک والې کوي

۱۲: داسې لاره هم ده کومه چه انسان ته نیغه ښکاري.
خو دَ هغې په آخره کښې دَ مرګ لارې دي.

۲۰: دَ خوار نه دَ هغه ګاونډي هم نفرت کوي
خو دَ مالدارو دوستان ډیر دي.
۲۱: خپل ګاونډي ته سپک کتونکې ګناه کوي.
خو په خوار باندې رحم کوونکې بختور دې.

۲۳: په هر قسمه محنت کښې ګټه ده.
خو دَ خلې په خبرو کښې تشه محتاجي ده.

۲۲: دَ رب په ویره کښې مضبوط اُمید دې.

۳۰: دَ تسلئ نه ډک زړه دَ بدن صحت دے.
خو بُغض دَ هډوکو وروست والے دے.

۳۴: صداقت قام ته ترقی بخښی
خو دَ ګناهونو په سبب دَ قامونو سپک والے دے.

(باب پنځلسم)

۱: نرم جواب قهر لرے کوی.
خو سختے خبرے د غضب نه ډکے وی.

۳: دَ رب سترګے په هر طرف دی.
او د نیکانو او دَ بدانو څوکئ کوی.

۸: دَ وران کارو دَ قربانئ نه د رب نفرت دے.
خو دَ رښتونے په دعا کښے دَ هغه خوشحالی ده.

۱۷: دَ مینے کوونکی په کور کښے لږ شان ساګ دال دَ نفرت کوونکی
په کور کښے دَ سورب غوئی نه غوره دے.

۲۳: سړے دَ خپلے خُلے په جواب سره خوشحالیږی.

او دَ موقعے خبره ڜومره ښه ده

۲۷: دَ ګتې حرصناک خپله کورنۍ خفه کوی.
خو هغه ڜوک چه دَ رشوت نه نفرت کوی ژوندے به پاتے شی.

۳۰: دَ سترګو نور زړه خوشحالَوی.
او خوشحالی په هډوکو کښے سُورب والے پیدا کوی.

۳۳: دَ رب ویره دَ حکمت دَ تربیت د پاره ده.
او دَ ترقۍ نه مخکښے عاجزی ده.

(باب شپاړسم)

۲: دَ انسان په نظر کښے دَ هغه ټول کارونه پاک دی
خو رَب په روخونو ازمیښت کوی.

۷: هر کله چه دَ انسان چال چلن دَ رب خوښ شی. نو هغه دَ هغۀ
دښمنان هُم د هغۀ دُوستان جوړوی

۱۸: د تباه کیدو نه مخکښے تکبر
او د بربادیدو نه مخکښے لوئی ده.

۲۴: دَ زړه دَ خوښې خبرې دَ شهاتو ګبين دې.
هغه په زړه باندې خوږې لړې او دَ هډوکو د پاره شفا ده.

۳۱: سپين ويختهٔ د ښائست تاج دې.
هغه به دَ صداقت په لاره باندې اُوموندلې شي.

(باب اُوَلسم)

۱: دَ هغې کور نه دَ سلامتئ سپوره نوړئ غوره ده.
کوم چه دَ نعمت نه ډک وى خو دَ هغې سره جګړې وى

۳: دَ سپينو زرو دَ پاره کټورئ ده او د سرو د پاره بټئ ده. خو زړونه رَب ګورى.

۱۰: دَ پوهې په خاوند. يوه زورنه
په بې وقوف دَ سلو کروړو نه زيات اثر کوى.

۱۲: د سړى د هغې پړانګ سره پيښيدل چه د کوم بچى نيولى شوى وى. دَ هغې نه غوره دى. چه دَ بې وقوف په بې وقوفئ کښې دَ هغه مخې ته راشى.

۱۴: دَ جنګ شروع دَ اُوبو د راوتو په شان ده.
په دِے وجه دَ جنګ نه مخکښے بحث پرېږده.

۱۷: دوست هر وخت مینه ښائی.
او وورور د مصیبت د وَرځے دَ پاره پیدا شوے دے

۲۲: خوشحاله زړهٔ شفا بخښی
خو غمژن زړهٔ هډوکی وچوی.

۲۸: بے وقوف هم تر څو پورے چه غلے وی هوښیار ګڼړلے شی. خو
څوک چه خپلے شونډے بندے ساتی هوښیار دے.

(باب اتلسم)

۱۰: دَ رَب نوم مضبوط برج دے.
صادق هغے ته ور ځی او په امن کښے اوسیږی.

۱۲: دَ سړی په زړهٔ کښے تکبر د هلاکت مخے ته تیریدل دی.
او عاجزی دَ عزت مخے ته.

۱۷: څوک چه خپله دعویٰ بیانوی ربنتونے معلومیږی خو دویم د هغے حقیقت څرګندوی.

۲۱: مرګ او ژوندون د ژبے په قابو کښے دی. او څوک چه د هغے سره دوستانه کوی دَ هغے میوه به خوری

۲۴: څوک چه دَ ډیرو سره دوستی کوی د ځان دَ بربادئ د پاره کوی. خو داسے دوست هم شته کوم چه دَ ورور نه زیاته مینه ساتی.

(باب نولسم)

۲: دا هم ښه نۀ دۀ چه روح دِ دَ علم نه خالی وی څوک چه په تلو کښے جلتی کوی هغه خطا کیږی.

۱۱: دَ اِنسان پوهه دَ هغه په قهر کښے نرم والے جوړوی. او د خطا په معاف کولو کښے د هغه شان دے

۱۳: بے وقوف زوئے د خپل پلار د پاره مصیبت دے.
او یوه جګړماره ښځه دَ هغه څاڅکی په شان ده. چه هغه همیشه څاڅی.

۲۲: قبلیدل دَ سړی په احسان کولو کښې دی.
او خوار دَ دروغژن نه غوره دے.

(باب شلم)

۵: دَ سړی دَ زړهٔ خبرے دَ ژورو اوبو په شان دی. خو دَ پوهے خاوند به هغه راوباسی.

۹: څوک وائی چه ما خپل زړهٔ صفا کړے دے او زهٔ دَ خپلے ګناه نه پاک شوے یم؟

۱۴: اخستونکے وائی چه بیکاره دے بیکاره خو هر کله چه روان شی نو فخر کوی.

۲۲: ته داسے مهٔ وایه چه زهٔ به دَ بدئ بدله اخلم په رب باندے یقین وکړه او هغه به تا بچ کړی.
۲۳: په دَوؤ تَلو تللو سره د رب نفرت دے او د دهوکے تله صحیح نهٔ ده.

۲۷: دَ سړی ضمیر دَ رب ډیوه ده. کوم چه دَ هغهٔ ټول باطنی حال معلوموی

(باب یویشتم)

۲: دَ اِنسان هر یو کار دَ هغهٔ په نظر کښې صحیح د ے.
خو رب زړونه ګوری.
۳: صداقت او انصاف د رب په نِزد دَ قربانئ نه زیات خوښ وی.

۲۳: څوک چه دَ خپلے خُلے او دَ خپلے ژبے ساتنه کوی خپل ځان دَ
مصیبتونو نه محفوظ ساتی.

۲۸: دروغژن ګواه به تباه شی.
خو کوم سړی چه خبره اوریدلے دهٔ. هغه به غلے پاتے نشی.

۳۱: دَ جنګ د ورځو د پاره آس خو تیارولے شی
خو فتح د رب له طرفه ده.

(باب یویشتم)

۲: مالداره او غریب د یو بل سره ملاویږی. د هغوی ټولو خالق هم
رب د ے.

۶: د هلک په هغه لار کښې تربیت وکړه چه په کومه دَ هغه تلل دی.

که بوډا هم شی دَ هغے نه به مخ ونۀ ګرزوی.

۷: دولت مند په مسکین باندے حکم کؤنکے وی
او قرض اخستونکے دَ قرض ورکونکی نوکر وی.

۱۱: څوک چه پاک زړۀ غواړی د هغۀ په شونډو کښے مزه ده. او بادشاه به دَ هغه دوست وی.

۱۵: دَ بے وقوفئ تعلق دَ هلک دَ زړۀ سره د ے.
خو دَ تربیت لخته به هغه دَ هغۀ نه لرے کړی

۲۹: ته چه څوک دَ هغۀ په کار کښے مخنتی ګورے؟
هغه به دَ بادشاهانو په حضور ولاړ وی.

(باب درویشتم)

۴: دَ دولت مند کیدو د پاره مۀ خفه کیږه.
دَ خپلے هوښیارتیا نه منع شه.

۱۷: ستا زړه دِ په ګناه ګارو باندے حَسد ونۀ کړئ بلکه تۀ شپه ورځ دَ رَب نه وویریږه.

(باب ثلیرشتم)

۵: هوښیار سړے زورآور دے.
خو د عِلم د خاوند زور ورځ په ورځ زیاتیږی

۱۷: هر کله چه ستا دُښمن پریوزی نو خوشحالی مۀ کوه
او هر کله چه هغه تیندک اُخوری نو خوشحالیږه مۀ
۱۸: هسے نه چه رب دِے ته اوګوری او خفه شی.
او خپل قهر دَ هغه نه پورته کړی.
۱۹: ته دَ بدئ کوونکو په سبب سره مه خفه کیږه.
او په وران کارو باندے حسد مۀ کوه.
۲۰: ځکه چه دَ بدئ کوونکو د پاره هیڅ اجر نشته

(باب پنځویشتم)

۱۱: دَ موقعے خبرے د سپینو زرو په ټوکرئ کښے د سرو منړه ده.

۱۵: دَ برداشت کولو په سبب حاکم راضی کیږی
او نرمه ژبه خو هډوکی هم ماتوی.

۱۷: دَ خپل ګاونډی کور ته دَ بیا بیا تللو نه خپلے پښے منع کړه. داسے نه وی چه هغه له تا نه تنګ شی او نفرت اوکړی

۱۹: دَ مصیبت په ورځ په بے وفا سړی باندے یقین کول مات غاښ او وتلے پښه ده

۲۱: که چرے ستا دُښمن اوږے وی نو هغه له هم ډوډئ ورکړه او که تږے وی نو اوبۀ ورله ورکړه.

۲۲: ځکه چه په داسے کولو سره تۀ دَ هغۀ په سر باندے د سروټکو ډیرے لګوے.

۲۶: د صادق د وران کارئ مخے ته غورزیدل لکه چه خړه چینه او ناپاکه چینه ده.

۲۷: ډیر شهات خوړل ښۀ نۀ دی.
دَ خپلے مشرئ طالب کیدل ښائست والے نۀ دے.

۲۸: څوک چه په خپل نفس باندے اختیار مند نه دے.
هغه دَ بے دیواله او نړیدلی ښار په شان دے.

(باب شپږویشتم)

۴: بے وقوف ته دَ هغه دَ بے وقوفئ په مطابق جواب مۀ ورکوه. داسے نه وی چه ته هم دَ هغه په شان شے.

۱۷: څوک چه لاره باندے په پردو جګړو کښے رادانګی د هغه چا په شان دے. څوک چه سپے د غوږ نه نیسی.

۲۰: چه لرګے نه وی نو اور مری.
نو چه کوم ځائے غیبت کوونکے نۀ وی هلته جګړه ختمیږی.

۲۳: مینه ناکے شونډے د بد خواه زړۀ سره د هغے ټیکری په شان دی. چه د هغے د پاسه نقلی سپین زر خیژولے شوے وی.

(باب اُوه ویشتم)

۱: د صبا په باره کښے لوئی مۀ کوه.
ځکه چه تۀ نۀ پوهیږے چه هم په یوه ورځ کښے څۀ وشی.
۲: بل څوک دِ ستا صفت اوکړی. نۀ چه ستا خُلۀ

۵: دَ پټے مینے نه ښکاره ملامته کیدل غوره دی.

۶: چه کوم زخم د دوست د لاسه اولږی دَ وفا نه ډک وی خو دَ دښمن ښکلول ډیر وی.
۷: موږ ځان دَ شهاتو ګبین نه هم نفرت کوی.
خو دَ اوږی د پاره هر تریخ څیز هم خوږ د ے.

۱۷: لکه څنګه چه اوسپنهٔ اوسپنهٔ تیره کوی.
هغه شان دَ سړی د دوست دَ مخ روښنائی دَ هغه نه ده.

۱۹: لکه څنګه چه په اُوبو کښے مخ دَ مخ په شان وی.
هم دغسے د سړی زړه دَ سړی سره.

(باب اته ویشتم)

۳: په مسکین باند ے ظلم کوونکے حاکم
دَ هغه تیز باران په شان د ے چه یوه دانه هم نه پریږی.

۵: وران کار ے دَ انصاف نهٔ نه د ے خبر
خو دَ خدائے طالب په هر څهٔ پوهیږی.
۶: رښتونے مسکین
دَ دروغژن دولت مند نه غوره د ے.

۹: څوک چه خپل غوږونه په دے سبب ګرزوی چه شریعت وانهٔ وَری.
دَ هغهٔ دُعا هم د نفرت نه ډکه دهٔ.

۱۳: څوک چه خپل ګناهونه پټوی کامیاب به نَشی
خو څوک چه د هغے اقرار کوی او هغه پریږدی په هغهٔ باندے په
رحمت وی.

۲۱: طرفداری کول ښهٔ نهٔ دی.
او نه دا چه سړے دِ ډوډئ د یوے ټکړے د پاره ګناه وکړی.

۲۳: دَ سړی رټونکے به آخر
تش په ژبه خوشامد کوونکی نه زیات خوښ وګرزی

(باب یوکم دیرشم) (نهویشتم)

۴: بادشاه په انصاف سره خپل حکومت ودانوی
خو رشوت ورکوونکے هغه ورانوی.

۱۱: بے وقوف خپله غصه اوباسی
خو هوښیار هغه ایساروی او برداشت کوی ئے.
۱۲: که چرے یو حاکم دروغو ته غوږ ږدی

نو د هغه ټول خدمت کوونکی وران کاری جوړیږی

۲۵: د انسان ویره جال د ے
خو چه څوک په رب باند ے توکل کوی محفوظ به وی

(باب د یرشم)

۵: دَ خدائے هر حکم پاک د ے هغه دَ هغوی ډال د ے. څوک چه په هغه باند ے توکل کوی.

۱۵: د ژور ے دوه لونړه دی کومے هم دا چغے وهی چه راکړه راکړه
در ے دی کومے به چه هیڅکله هم مړیږی نۀ
بلکه څلور دی کومے چه هیڅکله هم بس نۀ وائی.
۱۲: عالم ارواح او دَ شنډ ے رحم
او زمکه کومه چه اوبه نۀ کړ ے شوه.
او اور کوم چه هیڅکله "بس" نه وائی.

(باب یو د یرشم)

۱۰: نیکه ښځه چا ته ملاویږی؟
ځکه چه د هغے قیمت دَ ملغرو نه هم زیات د ے.

۱۱: دَ هغې دَ خاوند زړه په هغې باندې اعتماد کوی
او هغهٔ ته به دَ ګټې کمې نه وی.
۱۲: هغه به دَ خپل عمر ټولو ورځو کښې دَ هغې سره هم نیکی کوی.
بدی به نهٔ کوی.

۱۵: هغه هم دَ شپې راپاسی
او خپلې کورنۍ ته به خوراک ورکوی
او خپلو وینځو ته کار ورکوی.

۲۰: هغه خورانو طرف ته خپل لاسونه خوروی.
هَاؤ هغه خپل لاس حاجتمندو ته خوروی.
۲۱: هغه د خپلې کورنۍ د پاره له واؤرې نه نهٔ ویریږی
ځکه چه د هغې په خاندان کښې هر یو سرې جامې اغوستی دی.

۲۳: دَ هغې خاوند په دروازو کښې مشهور دے.
هر کله چه هغه دَ ملک دَ مشرانو سره کښینی

۲۷: هغه په خپله کورنۍ باندے ښهٔ نظر ساتی.
او هغه د سستۍ خوراک نهٔ کوی.
۲۸: دَ هغې ځامن پاسی هغې ته بختوره وائی.
دَ هغې خاوند هم د هغې صفت کوی.

۳۰: حُسن دُهوکه او ښائست باطِل دے.
خو هغه ښځه کومه چه دَ رَب نه ویریږی هغه به وُستائلے شی.

A Treasury of Knowledge

A Selection of the Proverbs of
KING SOLOMON
in Pushto